

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COa),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 17 juni 2011 in zaak nr. 11/8667 in het geding tussen:

en

het COa.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 maart 2011 heeft het COa een verzoek van de vreemdeling om vergoeding van de kosten van een contra-expertise in verband met een ten behoeve van zijn asielaanvraag uitgebracht individueel ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 14 mei 2008 (hierna: het individuele ambtsbericht) afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juni 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat het COa een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het COa bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt het COa dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het COa onvoldoende inzicht heeft geboden in de wijze waarop het onderzoek is uitgevoerd, dat niet duidelijk is op grond van welke bevindingen en om welke redenen de onderzoeker tot zijn conclusies is gekomen, wat de methode van onderzoek is geweest en wie het onderzoek heeft uitgevoerd. Het COa voert daartoe aan dat de rechtbank door voorts te overwegen dat niet kan worden geconcludeerd dat het verrichten van een contra-expertise niet noodzakelijk is om concrete aanknopingspunten voor twijfel aan het individuele ambtsbericht te onderbouwen, niet heeft onderkend dat in dit geval de kosten voor een contra-expertise documentenonderzoek geen noodzakelijke kosten zijn als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 en derhalve in strijd met jurisprudentie van de Afdeling heeft geoordeeld.

2.1.1. In het individuele ambtsbericht is onder punt 6 vermeld dat het in kopie overgelegde bevel voor aanhouding een afschrift is van een vals document en onder de punten 8 tot en met 12 dat de echtheid van de door de vreemdeling overgelegde 'oproepstukken' niet kon worden vastgesteld. Bij de aanvraag van 10 februari 2011 om betaling van de buitengewone kosten heeft de vreemdeling een offerte van IDManagement Centre van 30 januari 2011 overgelegd. Uit deze offerte volgt dat de contra-expertise een onderzoek naar de echtheid van het overgelegde bevel van aanhouding en de 'oproepstukken' uit Mongolië zal inhouden.

2.1.2. Uit hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 oktober 2010 in zaak nr. 201003992/1/V1; www.raadvanstate.nl) volgt

dat een documentenonderzoek een technische beoordeling is waarbij, onder meer, het document wordt vergeleken met een brondocument, indien dat beschikbaar is, en wordt vastgesteld of vervalsingstechnieken zijn toegepast. Deze beoordeling kan in de asielprocedure door de rechter worden gecontroleerd met de hem daartoe ter beschikking staande bestuursrechtelijke instrumenten. Een contra-expertise is daarvoor in beginsel niet vereist.

2.2. Het is aan het COa om, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 19 maart 2010 in zaak nr. 200907879/1/V1; www.raadvanstate.nl), te beoordelen of de kosten voor een contra-expertise documentenonderzoek noodzakelijk zijn en zijn standpunt ter zake zorgvuldig voor te bereiden en daadkrachtig te motiveren. Het is evenwel niet aan het COa om zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat het individuele ambtsbericht – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is. Die beoordeling is aan de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel en staat, voor zover daarover wordt geklaagd, in de vreemdelingenrechtelijke procedure ter toetsing. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

In dit geval bestaat geen aanleiding om van de in 2.1.2 vermelde jurisprudentielijn af te wijken.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 7 maart 2011 alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 juni 2011 in zaak nr. 11/8667;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

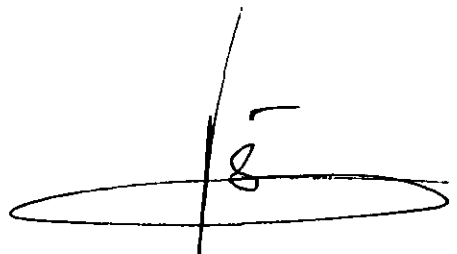
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2012

32-688.

Verzonden: 11 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser